

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5918/06
08.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против тужене Команде Војног округа Београд, ради поништаја решења Уп-2 бр. 252/06 од 28.09.2006. године, у правној ствари признавања учешћа у оружаним акцијама, у нејавној седници већа одржаној дана 08.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Команде Војног округа Београд Уп-2 бр. 252/06 од 28.09.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Команде Војног округа Београд - 2 Уп-1 бр. 2302-2 од 06.09.2006. године, којим је одбијен његов захтев за признавање учешћа у оружаним акцијама у периоду од 29.08.1991. - 26.12.1991. године.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је тим решењем повређен закон на његову штету. Указује да у образложењу оспореног решења нису оцењени наводи и докази из жалбе, због чега одлучне чињенице за законито коначно решење ове правне ствари нису поуздано утврђене. Наиме, тужени орган као одлучни доказ сматра акт од 19.07.2006. године, према коме Војна пошта 5112 аа никада није била у организацијском саставу бивше ЈНА, нити Војске Југославије, при чему не цени доказе које је поднео тужилац, а из којих се види да је у наведеном периоду био припадник оружаних снага Југославије, будући да му је управо по том основу признато својство ратног војног инвалида четврте групе инвалидности, јер је у тим оружаним акцијама рањен, као и право на једнократну новчану помоћ и накнаду штете по основу рањавања. Такође му је одобрена медицинска рехабилитација на терет војног здравственог осигурања, а сходно Налазу, оцени и мишљењу Војно-лекарске комисије при ВМА од 07.01.1992. године.

Ово нарочито имајући у виду и да су, према тада важећим законским прописима, све јединице и војне поште Територијалне одбране у наведеном периоду биле у саставу и потчињене командама бивше ЈНА. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган у датом одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, те целокупних списа ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења тужени орган налази да је првостепено решење којим је одбијен захтев тужиоца за признавање учешћа у оружаним акцијама у периоду од 29.08.1991. до 26.12.1991. године које је провео у саставу Војне поште 5112 аа правилно и на закону засновано, јер и према налажењу туженог органа, а сходно акту Команде Војног округа Београд Инт. бр. 132-74 од 19.07.1996. године, Војна пошта 5112 аа никада није била у организацијском саставу ЈНА, нити ВЈ у наведеном периоду. Са ових разлога, а позивајући се на одредбе чл. 264. ст. 3. и чл. 360. Закона о Војсци Југославије, тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, као неосновану.

С обзиром на изложено, по налажењу Врховног суда Србије, при доношењу оспореног решења учињене су битне повреде одредаба чл. 192. ст. 1. Закона о општем управном поступку. Према наведеним одредбама Закона, на основу одлучних чињеница утврђених у поступку орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка. У конкретном случају управни органи одлучивали су по захтеву тужиоца од 20.04.2006. године, за издавање потврде о учешћу у рату. При томе у првостепеном, ни у оспореном решењу није наведен правни основ решавања по овако поднетом захтеву странке у управном поступку прописан одредбама чл. 160. - 162. Закона о општем управном поступку, већ се у образложењу првостепеног и оспореног решења позивају на одредбе чл. 264. ст. 3. Закона о Војсци Југославије, која прописује услове под којим се војном осигуранику рачуна стаж осигурања у двоструком трајању за учествовање у оружаним акцијама после 17.08.1990. године, те на одредбу чл. 360. ст. 4. истог Закона, којом је прописано да се време које је регрут провео као добровољац у јединицама и установама ЈНА од 17.08.1991. до 19.05.1992. године рачуна као служење војног рока у двоструком трајању. Стога, према налажењу овога Суда, правни прописи и разлози не утићу на закључак па је

градјаву. Стога, према налажењу овога суда, правни прописи и разлози не укључују на закључак да је решењима донетим у овој правној ствари решен предмет поступка. Стога су учињене повреде правила поступања, по оцени суда, од битног утицаја на доношење законите одлуке у овој управно-правној ствари, а због којих суд није у могућности да оцени правилност и законитост оспореног решења у материјално-правном смислу.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу одредбе чл. 41. ст. 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку, тужени орган дужан је, у смислу чл. 61. Закона о управним споровима, донети нову одлуку, при чему су правна схватања и примедбе суда у погледу поступка обавезујући.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 08.11.2007. године, У. 5918/06

Записничар Председник већа-судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК